

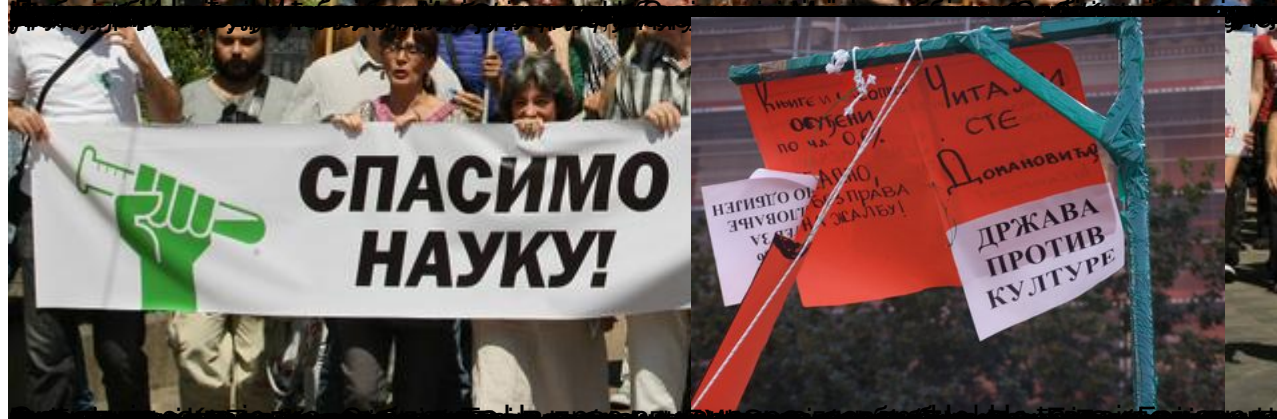

С великим стварима треба бити опрезан. О њима је углавном пожељно ћутати управо зато што су велике. Нема ничег новог у томе да се дизањем свог гласа против нечег великог и нечег што је велика заједница прихватила као неку врсту табуа, нарочито ако је та заједница тзв. Светска заједница, можете врло лако наћи у прилично незгодној ситуацији. У отворено тоталитарним режимима се такве ствари решавају лако, па и ви знате на чему сте. Ако се замерите властима и општеприхваћеном државном ставу, ви лепо идете у затвор. По прилици на дугогодишњу робију. Макар знате на чему сте.

У савременим демократијама ствари стоје много сложеније. Ви имате право да изразите своје мишљење и да због тога не будете кажњени директно затвором или макар губитком посла, али замерањем систему и његовој лажној опозицији, на вас се прилепљује етикета. Сви ми који смо бар донекле у јавном животу, имамо прилепљено неколико етикета. Неке су нам прилепиле власти, неке опозиција, неке лажна опозиција. По правилу те етикете нису позитивне. Нико вам од тих душебрижника неће прилепити етикету (односно чип, како то неки зову) на којој ће писати „Добар човек“, „Поштен“, „Радан“, „Ненаметљив и фин“. Етикете су увек лоше и крећу се од бенигних типа „Јадник и лудак“, „Дебил“, „Наркоман“, „Педерчина“ до врло озбиљних и радикалних због којих ћете из друштва бити практично изопштени, као што су „Националиста“, „Ултранационалиста“, па чак и омиљена етикета у појединим круговима западних душебрижника „Фашиста“, „Клерофашиста“, „Нациста“ и сл. Све ове етикете заправо су пласиране из једног центра моћи, јединог центра моћи који тренутно влада овим светом, и то ради врло успешно, иако бескрајно покварено.

Зашто је култури тешко – и зашто ЕУ није решење, већ генератор проблема

Пише: Павле Ћосић
субота, 13 јул 2013 17:20

Зашто је култури тешко – и зашто ЕУ није решење, већ генератор проблема

Пише: Павле Ћосић
субота, 13 јул 2013 17:20

